

Sneeuw, kanelbullar en epidemiologie

Roemer Janse – Karolinska Institutet Stockholm, Zweden; Geneeskunde

Toen halverwege 2021 het einde van mijn bachelor geneeskunde naderde was het vervolg niet direct duidelijk: door de COVID-19 pandemie was er een lange wachttijd tot de coschappen. Medestudenten kozen om de tijd opvullen met een medisch bijbaantje, een korte master of door de master scriptie naar voren te halen. Dit laatste sprak mij het meest aan en ik ging kijken hoe ik dit in kon vullen.

Tijdens mijn bachelor had ik al extra curriculaire onderzoek gedaan binnen de Klinische Epidemiologie: het vakgebied dat zich bezighoudt met het tellen van ziekten: hoe vaak komt een ziekte voor, welke risicofactoren zijn er en hoe sterk zijn deze risicofactoren. Mijn onderzoeksbegeleider vond de master scriptie een goed idee. Hij werkt al jaren samen met een onderzoeksgroep op de afdeling Medische Epidemiologie en Biostatistiek in het Karolinska Institutet in Stockholm, Zweden en stelde voor dat ik daar heen zou kunnen gaan voor de scriptie.

Op zich is Stockholm natuurlijk een mooie plek om heen te gaan voor een langere tijd, maar er was een ander groot voordeel aan dit idee: de Scandinavische landen verzamelen al jaren grote hoeveelheden administratieve gegevens van inwoners, welke dankzij unieke identificatienummers gekoppeld kunnen worden. Zo zou ik in Stockholm kunnen werken met data van 2,9 miljoen mensen met uitgebreide informatie van hoogst behaalde opleiding tot medische geschiedenis en medicatiegebruik. Samen met mijn begeleider stelden ik een project op en de wetenschapsstage kon beginnen.

In Stockholm deed ik onderzoek naar de mogelijkheid van plaatjesremmende medicatie om diabetische nierziekte te voorkomen. Diabetes is één van de meest voorkomende ziekten wereldwijd en leidt vaak tot diabetische nierziekte wat een negatieve invloed heeft op de overleving en kwaliteit van leven. Dankzij de Zweedse data konden we in een grote groep patiënten kijken of reeds bestaande medicatie zoals aspirine kon helpen bij het voorkomen van diabetische nierziekte. Het voordeel van plaatjesremmende medicatie als aspirine is dat het al bestaat: de veiligheid is bekend en over het algemeen is het veel goedkoper dan een nieuw middel. Voor het onderzoek heb ik complexe statistische analyses uitgevoerd. We hebben nu de resultaten en zijn bezig om een manuscript op te stellen voor publicatie.

Naast mijn master scriptie heb ik me ook gericht op enkele andere projecten. Zo heb ik een onderzoek gepubliceerd over het wel of niet doorzetten van bepaalde niermedicatie na een periode van acuut ontstane nierschade, een onderzoek gesubmit over het lage gebruik van beschermende medicatie bij patiënten met zowel hartfalen als chronische nierschade en werk ik samen met een Australisch onderzoeksteam om te onderzoeken hoeveel nieuwe diabetesmedicatie met nierbeschermende effecten wordt gebruikt. Daarnaast heb ik meetings en seminars bijgewoond en mijn steentje kunnen bijdragen binnen het onderzoeksteam.

Uiteraard heb ik me in Zweden met meer bezig gehouden dan alleen onderzoek. Zweden heeft immers een rijke cultuur en genoeg mooie natuur. Ik woonde tussen twee grote bossen en in de bus naar kantoor reed ik langs uitgebreide rotsformaties en grote meren. In de weekenden bezocht ik uitgebreid

Stockholm en omliggende dorpen, bedolven onder de wintersneeuw. In Skansen, een combinatie van openluchtmuseum en dierentuin, kon ik ontdekken hoe de Zweedse bevolking enkele eeuwen terug leefde, kon ik oog in oog staan met een Lynx en genieten van gegrilde Eland. In Gamla Stan (letterlijk 'oude stad') kon ik de Zweedse architectuur en het koninklijk paleis bewonderen, vanaf de Skinnarviksberget had ik uitzicht over de hele stad en in Hötorgshallen kon ik de lekkerste vissoep eten (bij Kajsas Fisk voor de nieuwsgierigen). Vervoer tussen al deze plekken was simpel dankzij onder andere de OV-veerpont. Verder at ik vaak genoeg een kanelbullar als ontbijt, heb ik uitbunding semla gegeten tussen de vastenavond en pasen, heb ik mezelf verwend met saffransbullar en julmust tijdens kerst en heb ik genoten van vele fika's.

Mijn zes maanden wetenschapsstage in Zweden hebben me veel geleerd op het gebied van onderzoek doen en me veel nieuwe kansen en mogelijkheden geboden. Daarnaast is de uitgebreide aanraking met de Zweedse cultuur een fantastische ervaring geweest. Ik ben dankbaar dat het Minerva Scholarship Fund mij gedeeltelijk heeft ondersteund in het ondergaan van deze ervaring. De financiële steun van het Minerva Scholarship Fund zorgde ervoor dat ik al mijn aandacht kon richten op het onderzoek en het land en zo gegroeid ben als onderzoeker en veel Zweedse ervaringen rijker ben kunnen worden.